
Tak trochu jinou knihovnu vede studentka Ústavu informačních studií a knihovnictví

Tak trochu jinou knihovnu vede studentka Ústavu informačních studií a knihovnictví FF UK

Historicky první ročník [soutěže Knihovna jinak](#), kterou pořádá Svaz měst a obcí ČR, vyhrála [knihovna v malé šumavské vesnici Hejná](#), a to především zásluhou zdejší knihovnice, studentky Ústavu informačních studií a knihovnictví Filozofické fakulty UK Hany Hrabákové. Dokázala totiž z knihovny, spadající pod obec Horažďovice, vytvořit během krátké doby přirozené kulturní centrum obce. Počet čtenářů se za jejího působení zvýšil na čtyřnásobek, obohatila nabídku knihovny o program pro děti i seniory, pořádají se zde vzdělávací programy, ale i workshopy a další akce. Hana Hrabáková nám vyprávěla o životě knihovnice i o svých profesních plánech.

Co bylo záměrem soutěže *Knihovna jinak* a jaká byla konkurence?

V dnešní době si čtenáři nepřicházejí pouze půjčovat knihy. Knihovny se snaží poskytovat mnohé služby nad rámec výpůjčních. Každá je originál. Záměrem soutěže bylo ukázat, jak knihovny v daných obcích fungují jinak. Soutěž probíhala na Facebooku a bylo do ní zapojeno celkem 24 knihoven, městských i obecních, z celé republiky. Ze začátku jsem neměla žádné ambice, ovšem záhy se ukázalo, že větší šanci mají paradoxně malé knihovny. Velmi jsme soupeřili s obecní knihovnou v Březině, kde starosta ze soutěže o knihovnu vytvořil lajkovací soutěž o volné vstupenky na hokejové utkání. To jsme považovali za velmi nefér hru, nicméně vedení jsme si udrželi.

Jako knihovnice v Hejné působíte teprve od září 2014. Co všechno se za tu dobu ve zdejší knihovně změnilo?

Stav naší knihovny neodpovídal moderní době. Všechny knihy byly uloženy ve velké skříni a celková výměra odpovídala dvěma metrům čtverečním. Největší změnou byla rekonstrukce knihovnických prostor, nákup regálů a vybavení knihovny funkčním počítačem. Nutné bylo i zkvalitnění knihovnického fondu, většina titulů byla ze 70. let, chyběla základní povinná literatura i novinky. Nejmodernější byla dětská literatura, ovšem žádné dítě do knihovny nedocházelo. Začala jsem odebírat sedm nových periodik. Dalším krokem byla žádost o dotaci na pořízení elektronického systému Clavius REKS, který je od letošního roku plně spuštěn. Čtenáři tak mohou využívat elektronického katalogu, rezervací a prodloužení výpůjček. Sbíráme plastová víčka na dobročinné účely, začala jsem pořádat akce pro děti, pracující i seniory. Počet čtenářů registrovaných ke konci měsíce března je 45, což je čtyřnásobek počtu při mém převzetí knihovny a doufám, že toto číslo není konečné.

Která skupina čtenářů vás nejvíce překvapila?

Nejvíce jsem byla překvapena dětskou skupinou. Původně nechodilo do knihovny žádné dítě, dnes jich pravidelně dochází deset. Knihovna se pro ně stala místem setkávání, chodí hrát deskové hry a malovat. Je pravda, že ne vždy si půjčí knížku, ale mají motivaci číst. Při vracení mi vždy převedou obsah či přečtou dvě strany a dostanou odměnu v podobě malého dárečku. Pořádám pro ně motivační soutěže. Byla jsem překvapena i dospělými, kteří mají obrovský zájem o historické romány a naučnou literaturu. Převážně vyhledávají publikace o Šumavě.

Zapojují se místní lidé do akcí, pořádaných v knihovně?

Knihovna nikdy neprojevovala žádnou aktivitu, pro místní byly uskutečněné akce novinkou. Nejen že se rádi v hojném počtu zúčastní, ale pomáhají i se samotnými přípravami, které jsou občas náročné, avšak rozzážené oči místních, zejména dětí, za to rozhodně stojí! Ovšem největší oporu mám ve vlastní rodině, která mi velmi pomáhá. Podporuje mě i zastupitelstvo obce, zvláště pan místostarosta, který dokonce vyrábí krásné kulisy. Nesmím zapomenout na čtenáře, kteří pomohou a jsou rádi, když je v obci živo a mohou se společně všichni sejít. Loni byl největší zájem o besedu Zmizelé Pošumaví Jiřího Nováka, dále přednáška o Keni a Tanzánii s Kateřinou Kolářovou.

Co v tuto chvíli čtenářům nabízíte nad rámec standardních služeb?

Nyní si mohou čtenáři zapůjčit periodika, používat bezplatný internet, půjčit si deskové hry prezenčně i absenčně, využít donášky do domu. Momentálně se vyrábí knihobudka, která bude k dispozici pro veřejnost venku před knihovnou. Plánuji do ní dávat vyřazené knihy a knihy od čtenářů, které v knihovně nevyužiji. Jistě se nejedná o žádný nadstandard, nicméně místní tyto maličkosti velice vítají. V příštím roce bych ráda do knihovny pořídila alespoň dva tablety, protože momentálně se se čtenáři dělím o svůj počítač.

V pátek 1. dubna proběhl i v knihovně v Hejné 16. ročník mezinárodní akce k podpoře dětského čtení Noc s Andersenem. Co jste pro děti připravili?

V Hejné jsme přespávali letos podruhé. V loňském roce jsme měli přihlášených 13 dětí, letos 19, nicméně dvě děti onemocněly. Nejdříve jsme si opekli na zahradě vuřty, děti si zahrály různé hry. Poté se v bývalé školní třídě seznámily s H. Ch. Andersenem, zahrály si obří Člověče, nezlob se, kde byly samy figurkami. Dále děti malovaly na kameny, z čehož byly nadšené. Zaspívali jsme si a pohádku na dobrou noc jim přečetla kouzelná babička. Po snídani jsme hráli ještě deskové hry a malovali. Myslím, že jsme si noc velmi užili, děti byly nadšené, my však unavené.

Ovlivňují zkušenosti z knihovny v Hejné vaše studium v Ústavu informačních studií a knihovnictví FF UK?

Momentálně jsem na začátku bakalářského studia. Učivo je velice odborné a mám pocit, že svou praxi z knihovny zatím neuplatňuji. Nicméně si myslím, že časem své zkušenosti využiji. Zatím je mým jediným plánem úspěšně zvládnout semestr a postoupit do dalšího roku. Ráda bych vystudovala svůj vybraný obor, v budoucnu si udělala pedagogické minimum a možná odjela načerpat nějaké zkušenosti i do ciziny. Hlavně zlepšit angličtinu.

A doufám, že studium ovlivní i další mé kroky v knihovně, protože mám do budoucna ještě velké plány! Ale to vám povím příště...